

tror jeg, vi har et meget højt niveau i EU og dermed også i Danmark.

Jeg tror også, jeg kan tillade mig at sige, at også uden for det, man kunne kalde det officielle regi, altså Fødevareministeriets regi, er der almindelig anerkendelse af, at når den sundhedsmæssige del har været igennem godkendelsesproceduren, ja, så behøver man ikke at have betænkeligheder.

Jeg vil gerne sige, at regeringen er optaget af det her spørgsmål. Derfor er både jeg og sundhedsministeren, men også jeg og miljøministeren og vores systemer i jævnlig kontakt omkring disse ting. Og svaret omkring sundhedsministerens og min samtale her på det seneste var så henvisning til det, jeg afslutter med at sige, at vi skal sørge for, at vi ikke alene nationalt, men først og fremmest i EU-sammenhæng får forsket og får opprioriteret forskningen i genteknologi. Det vil Danmark have som en prioritet i de forskellige fora og muligheder, der bliver for at diskutere det i EU-sammenhæng i de kommende måneder.

Jeg må så endelig sige, at det er jo ikke kun Danmark, som har det her spørgsmål omkring gensplejsning på dagsordenen; det er en generel bred europæisk debat, så jeg er meget optaget af, at den fokus på højt fagligt niveau, der har været indtil nu i EU-systemet, vil blive fastholdt og måske også videreudviklet, hvis der er behov for det. Det synes jeg at hele den europæiske debat rent faktisk vidner om.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må sige, at jeg bliver lidt bekymret ved at høre ministerens svar i den her omgang, for ministeren kan vel ikke mene, at forskningen i dag er på højde med situationen.

Jeg vil godt bede ministeren bekræfte, at det meste af den forskning, der hidtil har været gennemført, har handlet om at udvikle nye gensplejsede organismer. Den har ikke handlet om f.eks. at undersøge de negative effekter, der kan være i naturen og på sundheden.

Derfor vil jeg også spørge ministeren, når nu man kan se i Politiken i dag, at man i en butik, en Brugs i Silkeborg, gerne vil være fri for at have gensplejsede produkter. Og når der eksisterer den her forskningsmæssige usikkerhed, er det så ikke ministerens opfattelse, at så vil det være fornuftigt med en tænkepause?

Fødevareministeren (Henrik Dam Kristensen): Helt præcist til det sidste spørgsmål til hr. Keld Albrechtsen: Jeg føler mig tryk i forhold til de godkendelsesprocedurer, vi har, når et gensplejset produkt skal tillades til menneskeføde.

Vi har på den side i mange år været blandt de førende på det her område. Vi har oprettet EU-systemer i forskellige komitéprocedurer osv., og det, som jeg tror jeg fik sagt før, men som jeg gerne vil sige helt præcist, er, at sundhedsrisikoen bliver vurderet i mit system som værende meget høj; altså den sikkerhed vi har for, at når tingene bliver sendt på gaden, er der ikke sundhedsrisiko.

Men det er ikke kun det officielle system, som er enig om det. Jeg oplever også i kronikskriveri osv. fra andre eksperter på det her område, at man er enig i, at vi har en meget høj risikovurdering i EU og dermed også i Danmark.

Diskussionen om det gensplejsede er vel knap fagligt så stærk, når vi taler om den sundhedsmæssige risiko ved at spise noget gensplejset, som diskussionen er om udsætning osv.

Med hensyn til mulighederne for at kunne levere ikkegensplejsede produkter til forbrugere, ja, der synes jeg, der er to linjer i det. Danmark går ind for så skrap en mærkning som overhovedet muligt, og vi er kommet et godt stykke ad vejen ved den sidste beslutning, der blev truffet i EU. Vi havde gerne set, at vi var kommet lidt længere.

Den anden er selvfølgelig, at det her er også noget privat, altså det må også være disse kæder, som ønsker at købe ind, som er med til at sikre sig nogle garantier. Det offentlige har nogle ansvarsområder, det vedkender jeg mig gerne, men vi kan ikke være moder og sørge for alting som sådan.

Så det er også et ansvar, som påhviler de virksomheder og forretninger, som ønsker at sælge ikkegensplejsede ting, at det er krav, som de stiller til deres leverandører.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må sige, at jeg bliver mere og mere bekymret, jo mere ministeren udtaler sig. Jeg tør næsten ikke spørge én gang til.

Men jeg går ud fra, at ministeren er enig i, at vi har et forskningsmæssigt problem, når det gælder sundheden, vurderingen af de sundhedsmæssige konsekvenser. Og jeg må sige, at jeg er noget rystet over, at ministeren fuldstændig uden forbehold kan hævde, at han er fuld-